

strid med § 7 g, stk. 1. Det vil i sådanne situationer være rimeligt, at der gives en frist til afvikling.

Forslaget svarer til det for pengeinstituttet stillede forslag.

Bestemmelsen omfatter alle situationer, hvor ændringer i koncern- eller ejerforhold medfører af § 7 g, stk. 1 eller 4, overtrædes.

Stk. 6 svarer til den gældende bestemmelse i § 7 f, stk. 2.

Stk. 7 er en uændret videreførelse af den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 7 f, stk. 3. Der er alene foretaget rettelser, der tilsigter en sproglig modernisering og præcisering af bestemmelsen. Administrative forskrifter, som er udstedt i medfør af den gældende bestemmelse, opretholdes således.

Til nr. 5

Efter de gældende regnskabsregler har pengeinstitutter mulighed for i deres regnskab at indregne et såkaldt skatteaktiv. Et skatteaktiv opstår typisk, hvis pengeinstituttet har haft negativ skattepligtig indkomst. Aktivet består i den skattemæssige fordel, som pengeinstituttet har i kraft af, at den negative skattepligtige indkomst efter regler i skattelovgivningen kan bringes til modregning i fremtidig skattepligtig indkomst.

Muligheden for at modregne et skatteaktiv afspejler pengeinstituttets økonomiske situation som en igangværende virksomhed. Tidligere har det ud fra forsigtighedshensyn ikke været praksis at indregne et skatteaktiv i regnskabet, medmindre det kunne rummes i en udskudt skatteforpligtelse. Når et skatteaktiv indregnes i regnskabet, vil det alt andet lige forbedre et pengeinstituts solvensprocent.

Efter lovens gældende regler fratrækkes immaterielle aktiver ved opgørelsen af den kapital (den ansvarlige kapital), der anvendes ved opgørelsen af et pengeinstituts solvensprocent. Baggrunden for denne regel er, at immaterielle aktiver ofte mister deres værdi, hvis pengeinstituttet kommer i økonomiske vanskeligheder.

Tilsvarende kan det siges om skatteaktiver, at de kun har værdi, hvis pengeinstituttet realiserer en positiv skattepligtig indkomst i fremtiden, hvori det opsparede skattemæssige underskud kan modregnes. Hvis pengeinstituttet kommer i økonomiske vanskeligheder og ikke realiserer overskud, mister skatteaktivet sin værdi. På den baggrund foreslås, at skatteaktiver - i lighed med immaterielle aktiver - skal fratrækkes ved opgørelse af et pengeinstituts ansvarlige kapital.

Ved dette forslags fremsættelse har Økonomiministeriet ikke kendskab til institutter, hvor den foreslåede ændring medfører, at instituttets solvens kommer under den i loven krævede. Såfremt dette alligevel skulle blive tilfældet, har Finanstilsynet i bank- og sparekasselovens § 21, stk. 3, 2. pkt., hjemmel til at fastsætte en frist, indenfor hvilken solvenskravet skal være opfyldt.

Til nr. 6

Oplysninger hidrørende fra indberetninger i henhold til § 24, stk. 4, anses ikke længere for at være tilsynsmæssigt nødvendige. Kravet om indberetning foreslås derfor ophævet. Ophævelsen indebærer en lettelse af pengeinstitutternes administrative byrder.

Til nr. 7

Kredsen af de omfattede virksomheder udvides dels med fjernere tilknyttede virksomheder, dels med personer, der er aktionærer.

Bestemmelsen i § 27 a om hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om koncerninterne transaktioner er enslydende i alle de finansielle love. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at den tilsvarende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed ændres i forbindelse med gennemførelsen af artikel 8 i forsikringsgruppedirektivet.

Som en yderligere konsekvens af gennemførelsen af forsikringsgruppedirektivet vil der i bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner blive indsat en bestemmelse om, at de finansielle virksomheder en gang årligt skal indberette væsentlige koncerninterne transaktioner til Finanstilsynet.

Til nr. 8

Når finansielle virksomheder indgår i en koncern, er der ved koncerninterne transaktioner risiko for, at der indirekte overføres midler mellem selskaberne, hvis der fastsættes en pris eller vilkår, der ikke er markedsmæssige.

Til imødegåelse heraf har Finanstilsynet i medfør af stk. 1 udstedt bekendtgørelse nr. 189 af 24. marts 1998 om koncerninterne transaktioner. Derudover er der i den finansielle lovgivning særlige bestemmelser om visse typer af koncerninterne transaktioner (primært lån og sikkerhedsstillelse).

Såfremt en transaktion i dag indgås i strid med reglerne i den nævnte bekendtgørelse, er sanktionen straf i form af bøde.

Som yderligere sanktion foreslås det i stk. 2, at transaktionen skal ophæves, og ydelserne tilbageleveres med forbehold for tredjemands eventuelle bedre stiftede rettigheder eller anden umulighed. Er der så-